

Informació

Oficina de turisme de Sant Celoni

C/ Major, 53
Tel. 93 867 01 71
turisme@santceloni.cat
www.santceloni.cat/turisme

Tomba de Quico Sabaté
Cementiri Municipal

2016 - Edició i disseny: Ajuntament de Sant Celoni - Fotografies: Carlos Perez de Rozas (Arxiu Fotogràfic de la ciutat de Barcelona) - Text, recerca i selecció fotogràfica: Agj. Ferrero

Biografia

Francisco Sabaté Llopart "el Quico" va néixer el 30 de març de 1915 a l'Hospitalet de Llobregat. Era el segon fill del matrimoni format per Manuel Sabaté Escoda i Madrona Llopart Batlle. Als 16 anys s'afilià a la CNT de l'Hospitalet de Llobregat. Tingué una participació molt activa com a militant anarquista durant tota la II República; després del cop d'Estat dels militars, Quico Sabaté i el seu germà lluitaren amb la columna Los Aguiluchos.

Acabada la guerra, va ser internat al camp de concentració de Vernet d'Ariège (França). Iniciada la II Guerra Mundial és destinat a treballar com a muntador en la construcció d'una fàbrica de pólvora a Angouleme. No es té constància que col·laborés amb la resistència francesa.

Entre 1945 i el juny de 1949 i seguint les directrius de la CNT, Sabaté creuà la frontera furtivament diverses vegades i es presentà a Barcelona per cometre atracaments i difondre propaganda clandestina contra la dictadura franquista. El novembre de 1948 un tribunal francès de Ceret el condemnà per tinença il·lícita d'armes i explosius; el juny de 1949 fou detingut. Romangué a la presó de Lió fins al 1952 i fou obligat a residir a Dijon fins al 1955. A partir d'aquell any, en contra

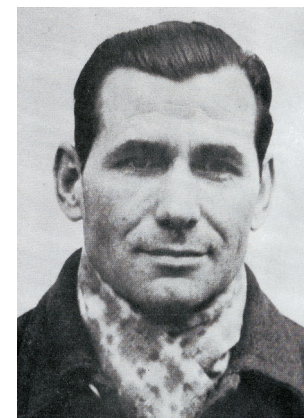

Tomba de Quico Sabaté, al cementiri de Sant Celoni. Amb motiu del 50è aniversari de la seva mort s'han realitzat obres de dignificació de l'espai

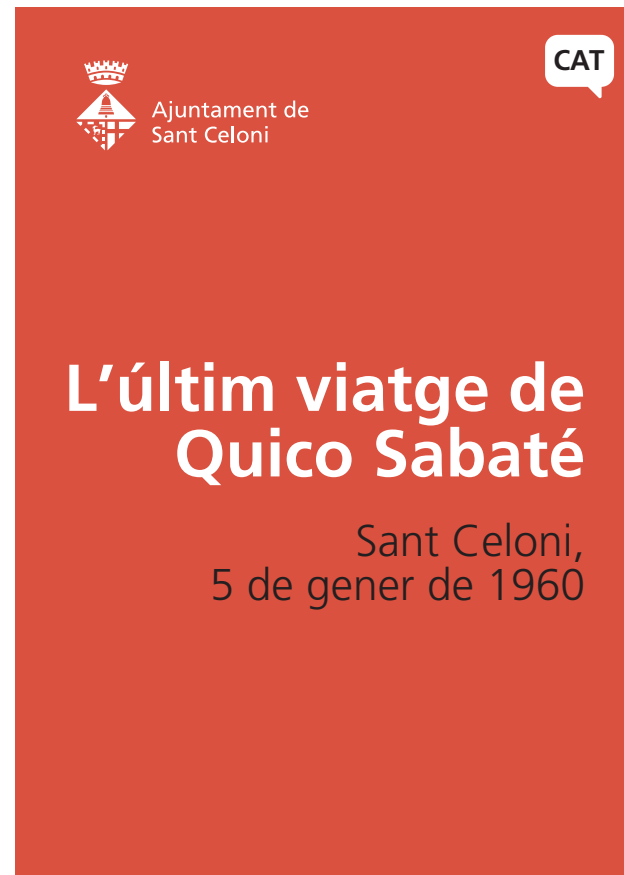

Costoja 1947

de la CNT, retornà a la lluita armada; participà en l'organització dels anomenats Grupos Anarco-sindicalistas i prosseguí la seva activitat a Barcelona on intensificà l'activitat propagandística i atracaments fins al desembre de 1956. El 28 de maig de 1957 tornà a ser condemnat a França a un any de presó per possessió il·legal d'armes; empresonat el mes de novembre del mateix any sortí de la presó el 12 maig de 1958. Fou desterrat a Dijon.

Dijon 1958

A partir de 1951 militants de la CNT com Josep Lluís Faceries, Francisco Sabaté Llopart “el Quico” (mort a Sant Celoni el 5 de gener de 1960) i Ramon Vila Capdevila van capitalitzar el que s’ha anomenat “l’oposició armada al franquisme”. S’actuava a les ciutats (atracaments, propaganda clandestina, sabotatges, etc.) i es buscaven punts de suport a l’àmbit rural, per després poder fugir cap a França.

4- El fotògraf Jaume March mostrant la imatge de Sabaté mort al carrer Santa Tecla

L'últim viatge

El 31 de desembre de 1959 Quico Sabaté creuà la frontera per l'hostal de la Muga amb un grup de resistents llibertaris:

Antoni Miracle Guitart, Martín Ruiz Montoya, Rogelio Madrigal Torres i Francisco Conesa Alcaraz.

Després de tota la nit de marxa, els guerrillers són localitzats per una parella de la Guardia Civil al casot de Falgàs, al municipi de Lladó. Després d'un intercanvi de trets, el grup fuig. A partir d'aquest moment es produeix una ràpida mobilització de les forces repressives, molts destacaments es posaren en alerta. El dia 3 els anarquistes són localitzats i encerclats per la Guardia Civil al mas Clarà, al terme de Sarrià de Ter.

Sabaté fou l'únic que escapà del cercle de guàrdies civils, la resta del grup morí a primera hora del dia 4 de gener. Sabaté caminà tota la nit; segurament romangué amagat durant el dia 4 i la nit del 4 al 5 continuà avançant. Al matí d'aquest mateix dia arribà a l'estació de Fornells de la Selva. A les 6 del matí passà l'expres 1104, que venia de Portbou. Sabaté pujà a la màquina intimidant els maquinistes. A Maçanet, es canvià la locomotora de vapor per una elèctrica, Sabaté pujà a la locomotora i fou descobert pels maquinistes una vegada el tren inicià la marxa.

Abans d'arribar a l'estació de Sant Celoni, al carrer de Roger de Flor (foto1), Sabaté féu parar el tren i baixà; a

l'estació els maquinistes donaren avis al cap d'estació i aquest avisà la Guardia Civil. En aquell moment, Sabaté es trobà el pagès Josep Vives (foto 2) i li preguntà on hi havia un metge. Aquest li respongué que a Sant Celoni hi havia el doctor Barri Nolasc, a l'altre costat del poble. Sabaté pujà al carro del pagès i aquest el portà fins al carrer de Sant Roc. Caminant pel carrer de Sant Josep preguntà a una dona per la consulta del doctor.

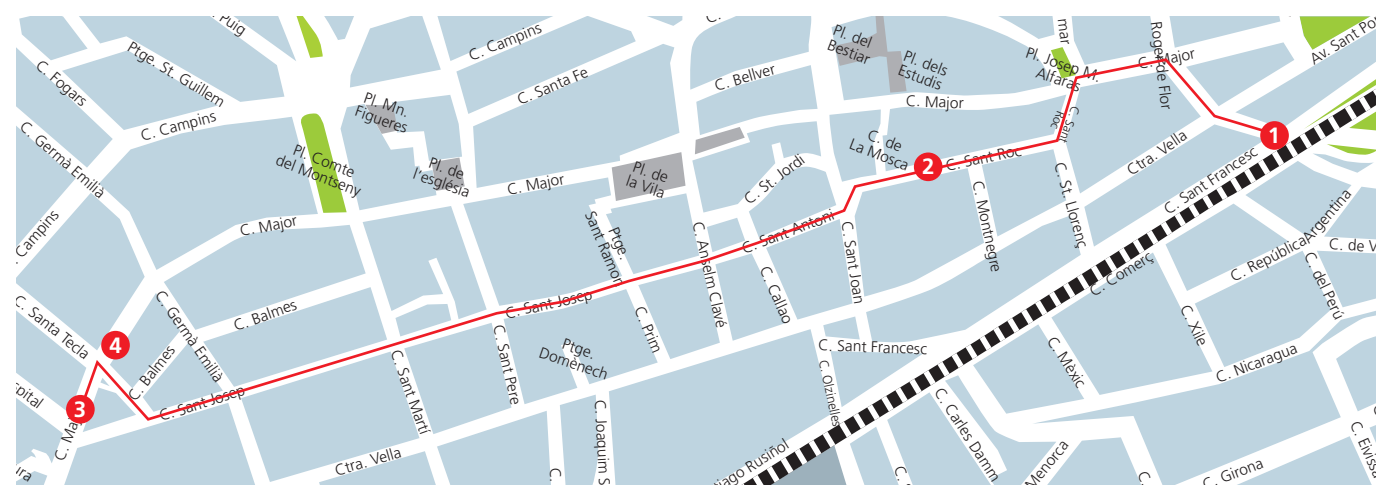
Molt a prop del carrer de José Antonio (avui carrer Major), a cal metge no el van obrir. Sabaté trucà a casa d'una veïna per si el deixava afaitar, ella li contestà que no podia obrir, perquè es trobava malalta al llit. Després trucà a casa d'una altra família (foto 3). El pare, no el va deixar entrar, l'aspecte de Sabaté, sense afaitar i amb la roba tacada de sang, no oferia confiança.

1- Lloc on Francisco Sabaté va baixar del tren 1104

2- El senyor Vives Bonamusa recull a Sabaté amb el seu carro

S'inicià una baralla entre tots dos i forcejaren fins arribar al carrer de Santa Tecla. Amb els crits aparegué el subcaporal del sometent, Abel Rocha, que disparà contra Sabaté. El tret tocà el veí que tenia a Sabaté reduït, agafant-lo per l'esquena. Sentint l'impacte del tret afluíx la força i “el Quico” aprofità per separar-se, fent-li una mossegada a la mà. Fou en aquest moment quan Abel Rocha aprofità per disparar el seu fusell metrallador contra Quico Sabaté. Mentre queia, Sabaté disparà amb la seva pistola dos trets al sometent: un impactà al genoll i, l'altre, al pit, on guardava una granada de mà que el salvà de la mort.

Poc després arribà la Guardia Civil i l'altre sometent de servei, Josep Sibina “Pitu”, el qual buidà el carregador del fusell al cap de Sabaté desfigurant-li el rostre.

El cadàver del militant de la CNT estigué tot el matí estès al carrer de Santa Tecla cobert amb un llençol. El fotògraf del poble, Jaume March, (foto 4) fou requerit per la Guàrdia Civil per fotografiar el cadàver, els negatius es requisaren just després de ser revelats.

3- Cruïlla del carrer Santa Tecla amb el carrer Major (abans carrer José Antonio) on va caure mort Quico Sabaté

La premsa del dia 6 de gener fou generosa en detalls sobre la mort i vida de Francisco Sabaté “el Quico”. Entre les publicacions es poden destacar els titulars a primera plana del número 401 del diari El caso del periodista Enrique Rubio i el titular de La Vanguardia: “Las fuerzas de orden público dieron muerte ayer al famoso bandolero Francisco Sabaté Llopart”.